

عنوان مقاله:

پهنه بندی توسعه فیزیکی شهر خرم آباد با تأکید بر عوامل طبیعی با استفاده از مدل منطق فازی

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

عزت الله قنواتی - دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه خوارزمی

زهرا شریفی - کارشناس ارشد ژئومورفولوژی دانشگاه خوارزمی تهران

مونا ولدی - کارشناس ارشد ژئومورفولوژی دانشگاه خوارزمی تهران

مهری طاهری چگنی - کارشناس ارشد ژئومورفولوژی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

یکی از ویژگی های مهم فرایند شهرنشینی در ایران گسترش سریع فیزیکی شهرهای آن است. این رشد و توسعه در وهله اول تابع شرایط محیطی و جغرافیایی شهرهاست. لذا جهت جلوگیری از مسائل و مشکلات ناشی از توسعه فیزیکی لازم است که برنامه ریزی هایی متناسب با پویایی محیط و با در نظر گرفتن نقش عوامل طبیعی و مورفولوژیک صورت گیرد. در این پژوهش سعی شده است با بررسی عوامل مؤثر بر توسعه فیزیکی شهر بهترین جهات برای توسعه فیزیکی آینده شهر خرم آباد تعیین گردد. بدین منظور از ده معیار شیب، ارتفاع، خاک، کاربری اراضی، پهنه بندی خطر زمین لرزه، پهنه بندی اقلیمی، فاصله از شهر، فاصله از روستا، فاصله از جاده و فاصله از رود استفاده شده است. معیارهای ذکر شده با استفاده از نرم افزار Arc GIS 10 فازی شده و عملگرهای ضرب، جمع و گامای فازی (0/5، 0/7 و 0/9) روی آنها اجرا گردید. ضمن آشنایی با محدوده ی مورد مطالعه و انجام بررسی های لازم گامای 0/9 به عنوان گامای مناسب انتخاب گردید که به پنج طبقه تناسب بسیار زیاد، زیاد، متوسط، کم و بسیار کم طبقه بندی گردید. بر اساس نقشه حاصل از این گاما این نتیجه حاصل شد که پهنه هایی در جنوب و جنوب غربی و بخش هایی نیز در شمال و شمال شرق و همچنین پهنه هایی نیز در غرب که با فاصله از شهر قرار گرفته اند. بهترین نواحی برای توسعه فیزیکی شهر خرم آباد را تشکیل می دهند.

کلمات کلیدی:

پهنه بندی، توسعه فیزیکی، خرم آباد، عوامل طبیعی، مدل منطق فازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266426>

